

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5521/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала у Крагујевцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 3685/18 од 27.08.2019. године, у седници већа одржаној 16.01.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 3685/18 од 27.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 3685/18 од 27.08.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П бр. 10200/15 од 12.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име дуга по основу мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за месец децембар 2013. године исплати износ од 71.073,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.01.2014. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 3685/18 од 27.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд цени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних

питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а ни новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.12.2015. године ради дуга, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 71.073,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић